

DEN EUROPÆISKE REVISIONSRET

Luxembourg, den 5. november 2013
ECA/13/37

Årsberetningen for 2012 - ofte stillede spørgsmål

1. Har Revisionsretten godkendt regnskabet for 2012?

Ja. Revisionsretten har godkendt regnskabet for 2012 som værende fuldstændigt og nøjagtigt, ligesom den har gjort det hvert år siden regnskabsåret 2007. Revisionsretten konkluderer, at regnskabet for 2012 i alt væsentligt giver et retvisende billede af Den Europæiske Unions finansielle stilling og af regnskabsårets resultater.

Men ud over at bekræfte, at indtægterne og udgifterne er registreret korrekt i regnskabet, skal Revisionsretten også afgive erklæring om, hvorvidt betalingerne er afholdt i overensstemmelse med den relevante lovgivning. **Ligesom i de foregående år har Revisionsretten ikke sikkerhed for, at betalingerne vedrørende 2012 var lovlige og formelt rigtige, og der afgives derfor en afkræftende erklæring om udgifternes formelle rigtighed.**

2. Det samlede EU-budget i 2012 var på 138,6 milliarder euro, og fejlføremkomsten var 4,8 %. Betyder det, at næsten 7 milliarder euro i EU-midler er blevet spildt?

Nej. Tidligere har nogle kommentatorer ganget det samlede EU-budget med fejlføremkomsten og betegnet resultatet som "spildte EU-midler". **Denne metode er overforenklet og kan være misvisende.** Med henblik på sin årsberetning om EU's almindelige budget undersøger Revisionsretten, om EU-midlerne er blevet brugt til de fastsatte formål, og om der er gjort korrekt rede for dem.

Nogle af de konstaterede fejl vedrører midler, der er anvendt forkert. F.eks. at firmaer har fået støtte til at ansætte arbejdsløse, selv om de ikke overholdt de minimumskrav til ansættelsens varighed, som skulle sikre en gavnlig effekt på længere sigt. Eller at en kontrakt vedrørende et motorvejsprojekt blev givet direkte til et bestemt firma, uden at andre potentielle bydende fik mulighed for at afgive tilbud til den bedst mulige pris.

I disse eksempler er der tale om ineffektivitet, men ikke nødvendigvis om spild. EU-midlerne blev brugt til de fastsatte formål og gjorde i nogen grad gavn, selv om betingelserne for deres anvendelse ikke var overholdt fuldt ud. Til gengæld kan der også i forbindelse med lovlige og formelt rigtige udgifter være tale om spild, f.eks. når der anlægges en motorvej, uden at der tages hensyn til trafikbehovene.

3. Hvad betyder den anslåede fejlføremkomst på 4,8 % så?

ECA PRESS

12, rue Alcide De Gasperi - L-1615 Luxembourg
Mobil (+352) 621 552 224 Tlf. (+352) 4398 45410
press@eca.europa.eu @EUAuditorsECA
www.eca.europa.eu

De 4,8 % er et skøn over, **hvor mange af midlerne der ikke burde have været udbetalt fra EU-budgettet**, fordi de ikke blev anvendt i overensstemmelse med de gældende regler og derfor ikke opfylder Rådets og Europa-Parlamentets hensigter med den pågældende EU-lovgivning.

Af typiske fejl kan nævnes **betalinger til støttemodtagere eller projekter, der ikke var støtteberettigede, eller til indkøb af tjenesteydelser eller varer og investeringer, der ikke var foretaget i overensstemmelse med reglerne for offentlige indkøb**. Se diagram 5: De forskellige fejltypers andel i den samlede anslåede fejlforekomst [LINK]. Ikke alle ulovlige og regelstridige betalinger vil nødvendigvis medføre spild, men tilsvarende er det heller ikke alle lovlige og formelt rigtige betalinger, som giver valuta for pengene. Dette procenttal skal derfor ikke tages som et udtryk for, hvor stor en del af det samlede EU-budget der er "spildt" eller "gået tabt".

4. Hvordan opstår fejl?

Fejl opstår, når støttemodtagere ikke overholder reglerne, når de ansøger om EU-midler. For at være berettigede til EU-finansiering skal modtagerne overholde særlige EU-regler og somme tider også nationale regler. Reglerne har til formål at sikre, at de afholdte udgifter bidrager til at opfylde Rådets og Europa-Parlamentets hensigter med den pågældende EU-lovgivning.

Fejl opstår, når disse regler overtrædes: Det kan f.eks. være, når landbrugere ikke opfylder deres miljømæssige forpligtelser, når projektledere ikke overholder udbudsreglerne, eller når forskningscentre anmelder omkostninger, der ikke har forbindelse til de EU-finansierede projekter. I årsberetningen for 2012 gives der specifikke eksempler på fejl konstateret under vores revision.

5. Når den anslåede fejlforekomst er på 4,8 %, betyder det så, at 95,2 % af EU-budgettet er blevet anvendt i overensstemmelse med reglerne?

Nej. Revisionsrettens erklæring om EU's udgifter bygger på en omfattende stikprøve, der dækker samtlige politikområder. De udvalgte transaktioner undersøges i detaljer, og den anslåede fejlforekomst beregnes på grundlag af de konstaterede fejl.

Men der er mange fejl, som Revisionsretten ikke kvantificerer, f.eks. mindre overtrædelser af udbudsreglerne, manglende overholdelse af bestemmelser om offentliggørelse eller ukorrekt gennemførelse af EU-direktiver i national lovgivning. Disse fejl indgår ikke i Revisionsrettens beregning af den anslåede fejlforekomst.

6. Er fejl ensbetydende med svig?

Ikke nødvendigvis. Svig er forsætlig vildledning med henblik på at opnå en fordel. Selv om Revisionsrettens revisionshandlinger ikke er udformet til at påvise svig, konstaterer den hvert år under sine revisionstest et lille antal tilfælde af formodet svig. Disse indberettes til OLAF, Den Europæiske Unions kontor for bekæmpelse af svig, som i det nødvendige omfang undersøger og følger op på hvert enkelt tilfælde i samarbejde med medlemsstaternes myndigheder.

7. Bliver EU's økonomiske forvaltning bedre eller dårligere?

Billedet er forholdsvis stabilt fra år til år, men det varierer fra politikområde til politikområde. For eksempel har den anslåede fejlforekomst på landbrugsområdet i flere år været stigende. Og på strukturfondsområdet er den anslåede fejlforekomst steget hvert år siden 2009 efter at være faldet de tre foregående år.

Revisionsretten har gentagne gange anbefalet yderligere forenkling af reglerne med henblik på at forbedre udgifternes kvalitet og reducere omfanget af fejl. Reglerne vedrørende Den Europæiske Socialfond er f.eks. blevet forenklet, og en analyse tyder på, at det har haft en positiv effekt.

8. Hvor ligger hovedproblemerne - i medlemsstaterne eller i Europa-Kommissionen?

Begge steder. Revisionsretten anslår fejlforekomsten i de udgifter, der forvaltes af Kommissionen og medlemsstaterne i fællesskab, til 5,3 %. I resten af aktionsudgifterne, som forvaltes direkte af Kommissionen, er den anslåede fejlforekomst 4,3 %. Der blev konstateret mange eksempler på svagheder i forvaltnings- og kontrolsystemerne både i medlemsstaterne og i Kommissionen.

De områder, hvor der er delt forvaltning, f.eks. landbrug og regionalpolitik, tegner sig for 80 % af EU's udgifter. For mange af de fejl, der blev konstateret under revisionen, gælder det, at medlemsstaternes myndigheder havde oplysninger, der burde have sat dem i stand til at opdage og korrigere problemerne, før de anmodede om godtgørelse fra EU-budgettet. Der er stadig mulighed for at anvende de finansielle forvaltningssystemer mere effektivt og reducere fejlforekomsten.

9. Hvorfor har Revisionsretten ændret den måde, hvorpå den udfører en del af sit årlige revisionsarbejde? Bliver det så ikke sværere at sammenligne med tidligere år?

I år er metoden til udtagning af stikprøver af transaktioner blevet ajourført, **så transaktionerne på alle udgiftsområder nu undersøges på samme grundlag** - nemlig, når Kommissionen har godkendt og registreret udgifterne og dermed bekræftet, at den anser betalingen fra EU-budgettet for at være berettiget. De reviderede populationer vil blive mere stabile fra år til år, fordi forskudsbetalingernes svingende omfang vil blive elimineret. Denne standardisering af Revisionsrettens stikprøvemetode har kun indvirket med 0,3 procentpoint på den anslåede fejlforekomst for 2012-budgettet som helhed.

10. Hvorfor er der så meget fokus på fejl, når Kommissionen bare kan kræve pengene tilbage fra medlemsstaterne, hvis de er blevet brugt forkert?

I de fleste tilfælde kræver Kommissionen ikke, at medlemsstaterne konkret betaler penge tilbage, hvis EU-midlerne er blevet brugt forkert. Hvis der konstateres fejl i udgiftsanmeldelserne, har medlemsstaterne i overensstemmelse med den gældende lovgivning mulighed for at tildele de berørte midler til andre projekter og modtage mere EU-støtte ved at fremlægge yderligere fakturaer.

Ved beregningen af fejlforekomsten tager Revisionsretten hensyn til finansielle korrektioner og inddrivelses, hvis de retter op på fejlagtige betalinger i løbet af det pågældende år, dvs. hvis de regelstridige udgifter er blevet opdaget og fjernet fra den pågældende medlemsstats anmeldelse til Kommissionen og/eller har ført til inddrivelse af midler fra støttemodtagerne i løbet af året. Det er imidlertid ikke så ofte, at disse betingelser er opfyldt.

På landbrugsområdet fører de fleste finansielle korrektioner ikke til, at der inddrives midler fra støttemodtagerne, og på samhørighedsområdet er de fleste korrektioner faste korrektioner, der ikke fører til detaljerede korrektioner på projektniveau.

I den nuværende udgiftsperiode 2007-2013 tilskyndes medlemsstaterne kun i begrænset omfang til at foretage korrekte anmeldelser, eftersom de blot kan trække fejlbehæftede betalingsanmodninger tilbage og erstatte dem med andre anmodninger, uden at de mister midler fra EU-budgettet.

11. Ville Revisionsretten have kunnet godkende EU's udgifter, hvis den havde udført mere revisionsarbejde?

Nej. Det opnåede revisionsbevis var tilstrækkeligt til at give Revisionsretten sikkerhed for, at fejlforekomsten i EU's udgifter er væsentlig. Yderligere revisionsarbejde ville ikke have ændret ved denne konklusion.

12. Skyldtes de fejl, Revisionsretten konstaterede, at dens adgang til dokumenter i medlemsstaterne eller hos de endelige støttemodtagere var begrænset?

Nej. Traktaten giver Revisionsretten vide adgangsbeføjelser, og både medlemsstaterne og de endelige støttemodtagere samarbejdede i forbindelse med revisionen.

Årsberetningen for 2012 - PRESSEMAPPE på 23 EU-sprog www.eca.europa.eu